

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 25/22
V Lucemburku dne 9. února 2022

Rozsudek ve věci T-791/19
Sped-Pro v. Komise

Tribunál zrušil rozhodnutí Komise, kterým se zamítá stížnost proti PKP Cargo, společnosti kontrolované polským státem, z důvodu údajného zneužití jejího dominantního postavení na trhu služeb železniční nákladní dopravy v Polsku

Přezkoumal poprvé vliv systémových nebo celoplošných nedostatků v oblasti právního státu v členském státě na určení orgánu pro hospodářskou soutěž, který je nejvhodnější k přezkoumání stížnosti

V rámci výkonu činností v odvětví poskytování spedičních služeb společnost Sped-Pro S. A. založená podle polského práva (dále jen „žalobkyně“) využívala služby železniční nákladní dopravy poskytované společností PKP Cargo S. A., která je kontrolována polským státem.

Dne 4. listopadu 2016 podala žalobkyně proti PKP Cargo stížnost k Evropské komisi. V této stížnosti tvrdila, že PKP Cargo zneužila své dominantní postavení na trhu služeb železniční nákladní dopravy v Polsku, jelikož s ní údajně odmítla uzavřít smlouvu o víceleté spolupráci za tržních podmínek.

Dne 12. srpna 2019 Komise zamítla stížnost rozhodnutím C(2019) 6099 final¹ (dále jen „napadené rozhodnutí“) v podstatě z důvodu, že polský orgán pro hospodářskou soutěž je nejvhodnější k jejímu přezkoumání.

Za těchto okolností žalobkyně podala k Tribunálu žalobu znějící na zrušení napadeného rozhodnutí. Na podporu své žaloby vznesla tři žalobní důvody vycházející z porušení jejího práva na projednání věci v přiměřené lhůtě a z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, z porušení zásady právního státu v Polsku a ze zjevně nesprávných posouzení zájmu Unie na pokračování přezkumu stížnosti.

Rozsudkem ze dne 9. února 2022 Tribunál vyhověl žalobě a zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Při této příležitosti poprvé přezkoumal vliv systémových nebo celoplošných nedostatků v oblasti právního státu v členském státě na určení orgánu pro hospodářskou soutěž, který je nejvhodnější k přezkoumání stížnosti. Poskytl rovněž významná upřesnění ohledně okolností, za kterých porušení přiměřené lhůty může vést ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti v oblasti hospodářské soutěže.

Posouzení Tribunálu

Zprvé, pokud jde o zásadu dodržení přiměřené lhůty, Tribunál zprvé připomíná, že dodržení přiměřené lhůty při vedení správních řízení v oblasti politiky hospodářské soutěže představuje obecnou zásadu unijního práva. Článek 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie rovněž potvrzuje zásadu dodržení přiměřené lhůty ve správním řízení. Tribunál tak zdůraznil, že Komise má povinnost rozhodnout o stížnosti v oblasti hospodářské soutěže v přiměřené lhůtě. Tribunál nicméně zadruhé upřesnil, že porušení zásady dodržení přiměřené lhůty může být důvodem ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti pouze tehdy, pokud žalobkyně prokáže, že překročení přiměřené lhůty mělo vliv na její postavení v tomto řízení, což by bylo zejména v případech, kdy by jí

¹ Rozhodnutí C(2019) 6099 final ze dne 12. srpna 2019 (věc AT.40459 – Železniční nákladní doprava v Polsku – PKP Cargo).

překročení přiměřené lhůty zabránilo v tom, aby shromáždila nebo uplatnila před Komisí skutkové a právní okolnosti týkající se oznámených protisoutěžních praktik nebo zájmu Unie na prošetření věci.

S ohledem na tyto zásady měl Tribunál v projednávaném případě za to, že není nezbytné vyjádřit se k tomu, zda Komise dodržela zásadu přiměřené lhůty, jelikož žalobkyně neposkytla žádný důkaz, který by mohl prokázat, že tvrzené překročení této lhůty mělo vliv na její možnost hájit své stanovisko při tomto řízení. V důsledku toho Tribunál považoval výtku vycházející z porušení zásady dodržení přiměřené lhůty za neopodstatněnou.

Zadruhé, pokud jde o posouzení zájmu Unie na pokračování v přezkumu stížnosti, Tribunál zdůraznil, že v projednávané věci se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že se oznámené praktiky týkaly hlavně trhu služeb železniční nákladní dopravy v Polsku, že polský orgán pro hospodářskou soutěž nabyl podrobné poznatky o odvětví a že na základě těchto faktorů byl tento orgán nejvhodnější k přezkoumání stížnosti. Dále Tribunál upřesnil, že žalobkyně neprávem tvrdí, že v projednávaném případě měla Komise zohlednit rovněž jiné faktory pro účely posouzení zájmu Unie na prošetření věci. V důsledku toho byl žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení zájmu Unie na pokračování v přezkumu stížnosti rovněž zamítnut jako neopodstatněný.

Zatřetí, pokud jde o otázku dodržení zásady právního státu v Polsku, Tribunál přezkoumal argument žalobkyně, podle kterého je Komise nejvhodnější k přezkoumání stížnosti, s ohledem na systémové nebo celoplošné nedostatky právního státu v Polsku a zejména na nedostatek nezávislosti polského orgánu pro hospodářskou soutěž a vnitrostátních soudů příslušných v dané oblasti.

V napadeném rozhodnutí Komise ověřila, zda jsou takové nedostatky překážkou tomu, aby zamítla stížnost z důvodu, že polský orgán pro hospodářskou soutěž je nejvhodnější k jejímu přezkoumání. Za tímto účelem použila obdobně analýzu ve dvou fázích požadovanou v rámci výkonu evropského zatýkácího rozkazu za účelem zajištění základního práva na spravedlivý proces v souladu s rozsudkem Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému)², která spočívá v první fázi ve zhodnocení existence skutečného nebezpečí, že z důvodu systémových či celoplošných nedostatků v dotčeném členském státě dojde k porušení tohoto práva v souvislosti s nedostatkem nezávislosti soudů v tomto členském státě a v druhé fázi v posouzení, zda s ohledem na konkrétní okolnosti projednávaného případu je dotčená osoba reálně vystavená nebezpečí.

V tomto ohledu Tribunál zdůrazňuje, že dodržení požadavků právního státu je relevantní faktor, který Komise musí zohlednit pro účely určení orgánu nejvhodnějšího k přezkoumání stížnosti, a že za tímto účelem byla Komise oprávněna obdobně použít dotčenou analýzu. Přestože totiž mezi okolnostmi, které vedly k vydání výše uvedeného rozsudku a okolnostmi, které vedly k zahájení tohoto řízení, existují rozdíly, několik zásadních úvah odůvodňuje obdobné použití závěrů vyplývajících z uvedeného rozsudku za účelem určení orgánu pro hospodářskou soutěž, který je nejvhodnější pro přezkum stížnosti oznamující porušení článků 101 a 102 SFEU. V tomto ohledu Tribunál nejprve uvádí, že stejně jako v případě prostoru svobody, bezpečnosti a práva spočívá spolupráce mezi Komisí, vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž a vnitrostátními soudy pro účely použití článků 101 a 102 SFEU na zásadách vzájemného uznávání, vzájemné důvěry a loajální spolupráce. Dále Tribunál konstatoval, že judikatura již ukládá Komisi, aby se před zamítnutím stížnosti pro nedostatek zájmu Unie ujistila, že vnitrostátní orgány jsou schopny dostatečně chránit práva stěžovatele. Konečně Tribunál zdůraznil, že základní právo na spravedlivý proces před nezávislým soudem zaručené čl. 47 druhým pododstavcem Listiny základních práv má rovněž, tak jako ve výše uvedeném rozsudku, zvláštní význam pro účinné uplatňování článků 101 a 102 SFEU, přičemž vnitrostátní soudy jsou jednak povolány přezkoumat legalitu rozhodnutí vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž a jednak přímo uplatňovat tato ustanovení.

² Rozsudek ze dne 25. července 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky soudního systému), ([C-216/18 PPU](#), viz rovněž tisková zpráva č. [113/18](#)).

Zadruhé Tribunál zdůraznil, že přezkum Komise uskutečněný v druhé fázi výše uvedené analýzy není v souladu s unijním právem. V projednávané věci žalobkyně během správního řízení uplatnila soubor konkrétních nepřímých důkazů, které podle ní mohou jako celek prokázat, že existují závažné a prokazatelné důvody se domnívat, že jí hrozí skutečné nebezpečí porušení jejích práv, pokud by její věc musela být přezkoumána vnitrostátními orgány. Tyto nepřímé důkazy vycházely z kontroly vykonávané státem nad společností PKP Cargo, ze závislosti předsedy polského orgánu pro hospodářskou soutěž na výkonné moci, ze skutečnosti, že mateřská společnost PKP Cargo je členem sdružení, jehož cílem je bránit a podporovat reformu soudního systému v Polsku, z politiky shovívavosti polského orgánu pro hospodářskou soutěž vůči společnosti PKP Cargo, z námitky podané nejvyšším státním zástupcem proti rozhodnutím téhož orgánu ohledně PKP Cargo a neschopnosti vnitrostátních soudů příslušných v oblasti práva hospodářské soutěže zhojit nedostatky polského orgánu pro hospodářskou soutěž z důvodu nedostatku jejich nezávislosti. Přitom v napadeném rozhodnutí Komise nepřezkoumala tyto indicie a omezila se v zásadě na tvrzení, že tyto nebyly podloženy. Tribunál, který konstatoval, že Komise nepřezkoumala konkrétně a přesně různé indicie vznesené žalobkyní v průběhu správního řízení, rozhodl, že Komise nesplnila své povinnosti vyplývající z výše uvedeného rozsudku, jakož i povinnost uvést odůvodnění.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499